

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 357/2017-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, Sibírska 4, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 103/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. marca 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len

„sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 S 103/2015 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že dňa 31. októbra 2014 podal návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 540 726 0254 0 z 28. augusta 2014 vo veci priznania starobného dôchodku. Konanie na krajskom súde v tejto veci trvá už dva a pol roka a krajský súd podľa neho počas tejto doby „*v podstate nevypočul žiadnych účastníkov, ba ani svedkov - resp. robil tak len v obmedzenom rozsahu a nevypodil z toho žiadne právne konzekvencie*“. Sťažovateľ vytkol, že krajský súd je nečinný, od podania žaloby uplynula neprimerane dlhá doba a napriek jeho žiadosti o vytýčenie pojednávania z 24. septembra 2015 sa tak nestalo.

3. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že krajský súd v napadnutom konaní porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal krajskému súdu vo veci konať bez zbytočných prieťahov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti a jej príloh zistil, že sťažovateľ namieta porušenie ním označených práv postupom krajského súdu v napadnutom konaní, ktoré označil sp. zn. 6 S 103/2015. Zároveň však z odôvodnenia sťažnosti vyplýva, že napadnuté konanie sa začalo 31. októbra 2014 a týka sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne. Súčasne z príloh sťažnosti vyplýva, že konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 540 726 0254 0 z 28. augusta 2014 vo veci priznania starobného dôchodku začaté 31. októbra 2014 je na krajskom súde vedené pod sp. zn. 5 Sd 289/2014. Vzhľadom na uvedenú nezrovnalosť ústavný súd v súčinnosti s krajským súdom zistil, že konanie vedené pod sp. zn. 5 Sd 289/2014 za začalo 31. októbra 2014, sťažovateľ v ňom vystupuje ako žalobca a ako žalovaný vystupuje Sociálna poisťovňa. Zároveň bolo zistené, že konanie vedené pod sp. zn. 6 S 103/2015 za začalo 21. apríla 2015, sťažovateľ v ňom vystupuje ako žalobca, avšak ako žalovaný vystupuje Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia. Krajský súd potvrdil, že ide o dve samostatné konania.

7. Z uvedených skutočností vyplýva, že konanie označené v petite sťažnosti a aj v jej odôvodnení sp. zn. 6 S 103/2015 je iným konaním, než konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne začaté na krajskom súde 31. októbra 2014, v ktorom

sťažovateľ namieta priet'ahy a ktorého sa týka celé odôvodnenie sťažnosti. Konanie označené v petite sťažnosti tak nekorešponduje s jej odôvodnením.

8. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je potom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Osobitne to platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom (III. ÚS 334/09).

9. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

10. Ústavný súd konštatuje, že závažným obsahovým nedostatkom sťažnosti je skutočnosť, že navrhované rozhodnutie (petit) sťažnosti nekorešponduje s odôvodnením sťažnosti a s jej prílohami. Sťažnosť tak nespĺňa podstatné zákonom predpísané náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

11. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd je toho názoru, že sťažnosť ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

12. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred

ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

13. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

14. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, zohľadniac aj to, že sťažovateľ bol zastúpený advokátom, ústavný súd odmietol jeho sťažnosť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2017